

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Septem Illvstrivm Virorum Poemata

Cesarini, Virginio

Antverpiae, 1662

Ad Avgvstinvm Favoritvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-7990

A D

A V G V S T I N V M
F A V O R I T V M.

De morte Natalis Rondinini S. D. N.
ALEXANDRO VII. Pont. Opt. Max.
ab Epistolis ad Principes.

Non ita Lampetie casu Phaëthontis acerbo
Fleuit, & ambusto Cygnus in amne Padis,
Non ita Pelides, mediâ cum vidit arenâ
Actoriden sparsis cade iacere comis;
Tros Anchisiades non sic Pallante peremto,
Nec Theseus cari funere Pirithoi,
Ut mihi mœsta pio tabescunt lumina fletu,
Imag̃, perpetuos pectora dant gemitus,
Dum desiderio mentem perfixus inani,
NATALIS mutos conqueror ad cineres.
Crudeles Diuos, crudeliaq̃, astra vocanti
Nulla venit misero nocte diève quies,
Nec magis, heu, lacrymis saturatur luctus amaris,
Quàm matutino rore perustus ager.
Si fugit interdum, vagus ut Meander, in orbem
Mox redit, & sese decipit ipse dolor:

Notaq̃

Notaq̄ dilecti passim NATALIS imago
Occurrit madidis obuia luminibus,
Dulcè loqui fido, velut antè solebat, amico,
Brachiaq̄ & caras tendere visa manus.
Sine etenim ripam Tiberini propter amœnam
Cernere veliuolas, quas vehit vnda, rates,
Et septem geminis latè spectare iacentes
Collibus antiquæ me iuuat Urbis opes,
Pyramidasq̄ nouo ductas ad sidera sumtu,
Et Vaticano templa superba tholo:
Sive suburbanas Latij peragrarè ruinas
Mite iubet sancti Principis imperium,
Albanumq̄ lacum, dilectaq̄ rura Mineruæ
Posthabitis Romæ visere deliciis,
Montis vbi quondam per viscera ductus aperti
Fatalis Veijs irrigat arua liquor:
Semper amarities, semper dolor hæret eunti,
Et cruciat miris anxia corda modis.
Nec vetus Alba grauem potis est mihi demere curam,
Vmbra nec æstiuis Tuscula frigoribus;
Nec nemus Egeriæ, Scythica nec regna Dianæ,
Nec lacus occulti conscius Hippolyti.
Téne malâ, iuuenum castissime, fraude nouerca
Distractum rapidis membra cruenta rotis,

Téne

Notaq̄

*Tene Coronides medijs è faucibus Orci
 Ereptum Triuia restituisse Dea,
 Et letos oculos, roseumq; potentibus herbis
 Os valuit, nitidas & reparare comas?
 At miserum, ut primæ NATALIS flore iuuenta
 Occidit indigno flebilis interitu,
 Non pietas, non sancta fides, non Pallas, & omnis
 Aonidum tanto cultus amore chorus,
 Ipse nec ætherias reuocare ad luminis auras
 Sustinuit medica Cynthius auctor opis?
 I nunc, & demens animos attolle superbos,
 Et Zephyro plenos finge tumere sinus.
 Finge miser titulos, & grandia munera rerum,
 Et spera Pylj tempora longa senis.
 En iacet exigua iuuenis compostus in urna,
 Promeritus cæptis omnia fausta suis.
 Nam quid ALEXANDRI meritis fauor, aut quid ho-
 norum
 Spes, & fraternâ fœdera iuncta fide?
 Quid præclara domus, genitrix aut profuit illi
 Optima, Castalias inter habenda Deas?
 Leta quid aspirans rebus fortuna secundis,
 Et plausus totâ maximus Ausoniâ?
 Scilicet exorare nefas est fata, nec ulli
 Parcarum licuit frangere duritiem.*

Non

FERDINANDI FVRSTENBERGII. 141

Non tamen Heroum manes inferna cœercent
Flumina, nec Stygij pallida regna Iouis.
Ætherias illos virtus sublimis ad arces
Euehit, & campis consecrat Elysiis.
Hïc, hïc NATALI domus est: hinc arduus imas
Sub pedibus terras despicit & maria;
Miraturq̃, novos orbis, conuexaq̃, mundi
Mœnia, & innumeras, splendida signa, faces.
At licet huic longos Libitina inuiderit annos,
Dum meritis implet Solis utramq̃, domum;
Ne tamen vlla queat nomen delere vetustas,
Prouisum Clario gratulor esse Deo.
Dum terras atque omne sibi deuinciet euum,
Curaq̃, ALEXANDER posteritatis erit;
Dum pius in Venetos animus studiumq̃, canetur,
Classis & Ægeø Thracia victa mari;
Dum referetur amor, quo tristia bella Tyranni
Ardet in excidium vertere Bistonij,
Quo res Sarmatiae, viduataq̃, Cesare regna
Curat, & impositos Alpibus Heluetios,
NATALI constabit honos, viuaxq̃, manebit
Doctrina, & Suadae nomen, & ingenij.
Semper ALEXANDRI, sacra per vestigia, laudes
Ponè sequens, ibit clara per ora virum.

Non

To

Tu quoque Pieridum decus, AVGVSTINE, sororum,
 Quo Latium, & tumidis Macra superbit aquis,
 Ingenuos mores, & vitam puriter actam,
 Cordaq; non vllis tacta cupidinibus,
 Virtutesq; alias cari memorabis amici
 Carmine, quod possit nulla abolere dies.
 Nam neque signa tuæ spirantia marmore Lune,
 Nec Polycletæâ nobilis arte labor,
 Longiùs extendant famam NATALIS in ævum,
 Quàm tua Mæonia proxima Musa tubæ.
 At mihi, cui tantum non concessere Camænae,
 Ut canerem paribus grandia facta modis,
 Sat fuerit gelidis extrema dedisse labellis
 Oscula, & exangues imbre rigasse genas.
 Sat fugientem animam fato legisse supremo,
 Et clausisse piâ lumina cara manu.
 Sat tumulum lauri folijs ornare quotannis,
 Et cineri multâ soluere iusta prece.

AD